

Storto.

Det översta av toen
på Florbrätan

Nora an.,

Nora ty., Västermoor. l.

st_of_o

Se Ränns och Malto.

t_o sbt. n., svagt utformad, grund dalgång
i skog, säuha i ett berg, båda
bevuxna med tät granskog. Meddel.

(S. Tjärnberg) yttrade att t_o va ju_som n hila, ett
to var liksom en hylla!

Poen Koller 1936.